

raader kan undtages fra Bebyggelse, kan tiltrædes som bestemmende med reale Hensyn og med den Bemyndigelse, der allerede tilkommer det offentlige i Henhold til den nugældende københavnske Bygningslovs § 25.

Til §§ 13 og 14.

Bestemmelserne svarer til §§ 13 og 14 i Kommunalbestyrelsens Forslag med en ændret Affattelse af § 14, Stk. 4, der tilsigter at tydeliggøre Reguleringskommissionens Kompetence med Hensyn til de paagældende privatretlige Forhold. Disse angaar især de Aftaler, i Følge hvilke den oprindelige Ejer af en Ejendom i Forbindelse med dennes Udstykning i Smaaparceller, betinger sig visse Vejafgifter mod at sørge for Vejenes Vedligeholdelse. Saadanne Aftaler viser sig ofte at være højest upraktiske, især naar den oprindelige Ejer efter Bortsalg af samtlige Byggegrunde kun har selve Vejparcellen tilbage, og efterhaanden som de betingede Vejafgifters Størrelse ikke mere staa i rimeligt Forhold til de faktiske Omkostninger ved Vedligeholdelsen. Særlig ved Boopgørelser vil slige Forhold kunne frembyde betydelige Vanskeligheder i Henseende til at opnaa samtlige Parcelejeres Tilslutning til en rimelig Afløsning af Forholdet, og det er derfor fundet rimeligt at aabne en Adgang til saadan Afløsning ved det offentliges Medvirkning.

Til § 15.

Bestemmelsen svarer — bortset fra forskellige redaktionelle Ændringer — ganske til § 15 i Kommunalbestyrelsens Forslag, som man kan tiltræde af de i Kommunalbestyrelsens Bemærkninger til Paragraffen anførte Grunde.

De væsentlige Udvidelser af det offentlige Beføjelser i Forhold til den nugældende Ordning, indeholdes i Paragraffens Stk. 4, hvorefter der kan kræves tilstrækkelig Adgang til Brandslukning og tilfredsstillende Drikkevandsforsyning, samt i Stk. 5, hvorefter Bebyggelse paa en Del af en større Grund kan betinges af en Bebyggelsesplan for hele denne.

Retten til at stille de i Stk. 4 foreslaaede Betingelser maa anses for saa aabenbart stemmende med reale Hensyn, at den ikke tiltrænger yderligere Begrundelse. Den Beføjelse til at nægte Bygetilladelse, som man foreslaar at tillægge Magistraten i Henhold til Stk. 5, er i Overensstemmelse med den i Lovforslaget som Helhed indeholdte Bestræbelse for at sikre det offent-

liges Indseende med, at Bebyggelsen paa det enkelte Grundstykke sker paa en ogsaa for dens Omgivelser hensigtsmæssig Maade og derfor i Henhold til og som et Led i en videre Plan, hvilket Princip ogsaa ligger til Grund for de i Byplanloven indeholdte Bemyndigelser for Administrationen.

Til § 16.

Indretningen af den her foreslaaede Gadefortegnelse vil frembyde den praktiske Fordel, at der derved tilvejebringes en let tilgængelig, samlet Oversigt over Bygemulighederne i Forhold til saa vel allerede anlagte som projekterede Gader.

De i Stk. 2 foreslaaede Bestemmelser tilsigter at bestemme Retsstillingen for allerede tilstedeværende Gadearealer ved den Revision af Gadeforholdene, som Gadefortegnelsens Affattelse vil give Anledning til, og Hovedsynspunktet har været, at der ikke derved bør ske ugrundede Indgreb i allerede velerhvervede Rettigheder. Bestemmelsen har Hensyn dels til de Landsbygader eller Stræder, som endnu maatte forefindes i visse af Byens ydre Distrikter, og som er fremkomne under de oprindelige Landbrugsforhold uden Forbindelse med nogen bymæssig Bebyggelse, dels til de smalle Gader og Veje, som i de samme Distrikter er udlagte i Henhold til de for disse gældende ældre Bygningsreglementer.

Landsbygaderne er overhovedet aldrig godkendte i Henhold til nogen Byggelovsforskrift, og de synes derfor og under Hensyn til de Forhold, hvorunder de er bleven til, ikke med nogen Føje at kunne begrunde en Ret til Bebyggelse paa andre Vilkaar end dem, der gælder for Bebyggelse ved helt nye Gader, nemlig saaledes at det offentlige maa staa ganske frit med Hensyn til, om de overhovedet skal opretholdes som Gader eller bør nedlægges eller forandres i Henseende til Retning, Bredde og øvrige Forhold. Den anden Gruppe af Gader maa vel anses for godkendte i Henhold til de paagældende Reglementer, der imidlertid ikke krævede Gaderne udlagt med mere end 16 à 20 Alens Bredde (henholdsvis 10,67 og 12,55 m). Den faktiske Forudsætning for disse Vejbredder var imidlertid den lave eller halvhøje, overvejende aabne Bebyggelse, som paa det paagældende Tidspunkt var den almindelige i disse Distrikter, og det maa da forekomme naturligt, at deres Godkendelse ogsaa for Fremtidens Vedkommende begrænses til at gælde for Bebyggelse af lignende Art.